

บทที่ ๒

สรุปและขอเสนอแนะ

ในการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องสภาพความเป็นอยู่ของคณงานหญิงในหอพักในโรงงาน
ทอผ้า นั้น มีปัญหาต่าง ๆ พอสรุปได้ดังนี้

๑. ไม่ได้รับความร่วมมือจากเจ้าของโรงงาน และผู้จัดการ โรงงาน
เท่าที่ควร
๒. การ เก็บข้อมูล เป็นไปด้วยความยากลำบาก เพราะคณงานต้องทำงาน
เป็นกะ

๓. คณงานไม่ค่อยให้ความร่วมมือ
๔. คณงานอยู่ในโรงงานที่ห่างไกล การ เดินทางไปเก็บข้อมูลยากลำบาก
ซึ่งปัญหาเหล่านี้มีส่วนทำให้ ได้รับแบบสอบถามคืนมาน้อยกว่าที่คาดคิด แต่ก็
สามารถทำการวิเคราะห์ที่ได้ดังกล่าวนมาแล้ว

ในการศึกษาเรื่องนี้ สรุปได้ว่าสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ ๑, ๓ และขัดแย้ง
กับสมมุติฐานข้อที่ ๒ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

สมมุติฐานข้อ ๑ สภาพความเป็นอยู่ของคณงานขึ้นอยู่กับสวัสดิการที่ทาง
โรงงานจัดขึ้น

สมมุติฐานข้อที่ ๒ สภาพความเป็นอยู่ที่ดีของคณงานหญิงขึ้นอยู่กับแม่บ้าน
ที่เลือกกันเองมากกว่าแม่บ้านที่ทางโรงงานแต่งตั้ง

สมมุติฐานข้อที่ ๓ สภาพความเป็นอยู่ของคณงานหญิงขึ้นอยู่กับการอบรมที่ทาง
โรงงานจัดขึ้น

ขอเสนอแนะ

๑. ให้กำหนดการสร้างที่อยู่อาศัยเป็นส่วนหนึ่งของสวัสดิการ เพิ่มเติมจากพระราชบัญญัติการคุ้มครองแรงงานหมวด ๗ ซึ่งเดิมกล่าวถึงเฉพาะ น้ำดื่ม ห้องน้ำ การรักษาพยาบาล เครื่องป้องกันอันตราย และทางระบายอากาศและน้ำโสโครก เท่านั้น นับวันเมื่อที่อยู่อาศัยเป็นสิ่งสำคัญก็ควรจัดให้คนงานเป็นสวัสดิการ เพิ่มขึ้นอีกอย่างหนึ่ง

๒. การจัดที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในลักษณะของหอพักนี้ควรจัดให้มีมาตรฐานและควรยึดถือตามมาตรฐานของการจัดหอพักของกรมประชาสงเคราะห์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจำนวนคนงานในห้องนอน ซึ่งจากผลของการวิจัยจะเห็นได้ว่าจำนวนคนงานมีตั้งแต่ ๑ - ๕ คน และ ๒๑ - ๒๕ คน ซึ่งจำนวนหลังนี้ เป็นจำนวนที่มากผิดปกติ และจากการไปสำรวจหอพัก ปรากฏว่าห้องนอนก็ค่อนข้างเล็ก แคบ ไม่มีที่ระบายอากาศที่ดีพอ คนงานต้องนอนอย่างแออัด ถ้ามีการจัดห้องนอนที่ดี คนงานก็มีสุขภาพที่ดีทั้งใจและกาย ก็คงทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพดีขึ้น

๓. กำหนดบทบาทของแม่บ้านในหอพักให้ชัดเจนว่ามีหน้าที่อย่างไรที่เป็นมาตรฐานแน่นอนเหมือนกันทุกโรงงาน เพราะแม่บ้านจะไ้ดูแลหน้าที่ของตัวเองแน่นอน และจะไ้ปฏิบัติตามใ้ถูกต้อง เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นแม่บ้านหลาย ๆ โรงงานอาจนัดประชุมปรึกษากันได้ นอกจากนี้ในการเลือกผู้ที่เป็นแม่บ้านควรเลือกผู้ที่มีพื้นความรู้ทางคานส์คมสงเคราะห์ด้วย เพราะแม่บ้านมีใ้ดูแลหน้าที่ควบคุมคนงานอย่างเดี่ยวแต่ควรมีความรู้ ความเข้าใจสภาพของคนงานและความใ้คำแนะนำได้ ในกรณีที่คนงานมีปัญหาปรึกษา ไม่ว่าจะ เป็นปัญหาในโรงงานหรือปัญหาส่วนตัวก็ตาม บางครั้งอาจต้องสัมภาษณ์คนงานก็ควรมีความรู้ และเทคนิคในการสัมภาษณ์พอสมควร เพราะสภาพจิตใจของคนงานแต่ละคนย่อมไม่เหมือนกัน

๔. ควรมีกฎเกณฑ์อย่างชัดเจนสำหรับใ้คนงานปฏิบัติ เมื่ออาศัยอยู่ในที่พักอาศัยที่โรงงานจัดใ้ นอกจากนี้เมื่อมีกฎเกณฑ์ก็ควรมีบทลงโทษสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตาม

และทำผิดอื่น ๆ ควบ เช่น การลักขโมย ที่มีกฎเกณฑ์ภายใต้โทษขโมยของคนอื่นก็จะถูกออก
จากหอพัก หรือถูกรุนแรงกว่านั้นก็ให้ออกจากงาน เมื่อคนงานขโมยของคนอื่นก็
สามารถลงโทษได้ทันที ซึ่งกฎเกณฑ์นี้ โรงงานไทยอเมริกัน เท็กซัสไคล์ ได้ยึดถือปฏิบัติ
อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งกฎเกณฑ์อื่นทำได้โดยการฝึกอบรมให้คนงาน

๕. เนื่องจากการศึกษาเรื่องนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับคนงานหญิง โดยเฉพาะ
จึงคิดว่าน่าจะมีการบริการสำหรับคนงานหญิงนอกเหนือจากการบริการตามที่กฎหมาย
กำหนด ซึ่งในข้อนี้องค์การ ธรรมชาติระหว่างประเทศได้กำหนดไว้เหมือนกัน เช่น มี
สถานรับเลี้ยงเด็กสำหรับคนงานที่มีลูกเล็ก ๆ มีนักสังคมสงเคราะห์ที่เป็นผู้หญิงไว้ให้
คำปรึกษาแก่คนงานหญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนงานที่เป็นวัยซึ่งอาจมีปัญหาในคำ
จิตใจ.